سرآمد اقتصاد

شنبه-۲۳ فروردین ۱۴۰۴-سال یازدهم-شماره ۲۱۷۴

پژوهش

محققان پژوهشگاه ملی اقیانوس‌شناسی گزارش دادند:

تمرکز روند نابودی جنگل حرای منطقه «دیّر» در شمال خلیج فارس

تحقیقات جدید محققان پژوهشگاه ملی اقیانوس‌شناسی نشان می‌دهد که جنگل‌های حرا، یکی از ارزشمندترین اکوسیستم‌های ساحلی ایران، در معرض تهدیدات جدی قرار دارند. نتایج این مطالعه بر لزوم اتخاذ رویکردهای مدیریتی هوشمندانه و استفاده از فناوری‌های نوین برای حفظ و احیای جنگل‌های حرا تأکید می‌کند، چرا که نادیده گرفتن این تهدیدات می‌تواند عواقب جبران‌ناپذیری برای محیط زیست کشور در پی داشته باشد.

به گزارش اقتصاد سرآمد، پژوهش جدیدی که توسط دکتر کیوان کبیری و دکتر احسان عابدی از اعضای هیات علمی پژوهشگاه ملی اقیانوس‌شناسی و علوم جوی انجام شده و در مجله بین‌المللی Discover Environment منتشر شده، بر روی روند نابودی جنگل حرای منطقه «دیّر» در شمال خلیج فارس تمرکز دارد؛ منطقه‌ای که در گذشته شاهد تلاش‌هایی برای احیای جنگل‌های مانگرو بود، اما امروزه با نابودی گسترده پوشش گیاهی مواجه شده است.

دکتر کیوان کبیری به ایسنا اظهار کرد: جنگل‌های حرّا، از مهم‌ترین و خاص‌ترین اکوسیستم‌های ساحلی جهان، در مناطق گرمسیری و نیمه‌گرمسیری بین جزر و مد دریا رشد می‌کنند و زیستگاهی حیاتی برای تنوع زیستی دریایی، ذخیره‌گاه کربن و سپری در برابر سونامی و طوفان‌های دریایی محسوب می‌شوند.وی ادامه داد: در ایران این جنگل‌ها که عمدتاً از گونه Avicennia marina تشکیل شده‌اند، در امتداد سواحل جنوبی کشور پراکنده‌اند و به‌ویژه در استان بوشهر و تنگه هرمز جایگاهی منحصربه‌فرد دارند. موقعیت جغرافیایی این جنگل‌ها، آنها را به شمالی‌ترین محدوده پراکنش مانگروها در جهان تبدیل کرده و از این رو، اهمیت حفاظت از آنها دوچندان می‌شود.این محقق پژوهشگاه ملی اقیانوس‌شناسی خاطر نشان کرد: در سال‌های اخیر، بررسی‌ها نشان می‌دهد که جنگل‌های حرا در ایران با تهدیداتی جدی از سوی تغییرات اقلیمی و فعالیت‌های انسانی مواجه هستند

بر اساس نتایج این پژوهش، جنگل حرای دیّر که در سال ۲۰۱۱ حدود ۲.۲ هکتار وسعت داشت، با اجرای پروژه‌های احیاء تا سال ۲۰۱۵ به ۳.۲ هکتار افزایش یافت. اما از سال ۲۰۱۸، همزمان با ساخت یک جاده و پل غیراستاندارد در منطقه، روند تخریب آغاز شد و تا ژوئن ۲۰۲۲، مساحت این جنگل‌ها به حدود ۱.۷ هکتار کاهش یافت

مهم‌ترین عامل این تخریب، انسداد جریان آب شیرین از نواحی بالادستی به دلیل ساخت غیرکارشناسی جاده و پل است، زیرا که مانگروها برای بقاء نیازمند تعادل بین آب شور دریا و ورودی آب شیرین هستند. این تعادل، سطح شوری خاک و آب را در حد قابل تحمل برای درختان حفظ می‌کند. اما با انسداد مسیر آب شیرین، شوری منطقه افزایش یافته و در نتیجه شرایط زیستی برای حراها دشوارتر شده است

تصاویر ماهواره‌ای گوگل‌ارث در کنار داده‌های پهپادی و اندازه‌گیری‌های میدانی، شواهد قوی از گسترش تخریب و آسیب شدید به جنگل‌ها ارائه می‌دهند. در بررسی پهپادی انجام‌شده در مارس ۲۰۲۳، مشخص شد که ۴۴ درصد از پوشش سالم مانگروها آسیب دیده‌اند. همچنین در اندازه‌گیری‌های میدانی نوامبر ۲۰۲۳، سطوح شوری در منطقه دیّر به‌طور معناداری بالاتر از مناطق مجاور مانند «مل گنزه» و «نایبند» گزارش شده است

ساخت جاده و پل بدون درنظر گرفتن ملاحظات زیست‌محیطی، بار دیگر ضعف برنامه‌ریزی و نبود هماهنگی بین دستگاه‌های اجرایی و نهادهای محیط زیستی را نشان می‌دهد. در منطقه‌ای که جزء آخرین زیستگاه‌های قابل بقاء برای حرا در شمال خلیج فارس محسوب می‌شود، ایجاد مانع بر سر راه جریان آب شیرین، تبعاتی جبران‌ناپذیر داشته است. انجام پروژه‌های توسعه‌ای در مناطق حساس زیست‌محیطی در ایران، بدون ارزیابی دقیق اثرات زیست‌محیطی و بدون نظارت بلندمدت، منجر به تخریب محیط زیست می‌شود. این در حالی است که در بسیاری از کشورهای پیشرو، حفاظت از جنگل‌های مانگرو به‌عنوان یکی از اولویت‌های توسعه پایدار تلقی می‌شود این مطالعه با بهره‌گیری از روش‌های ترکیبی شامل داده‌های ماهواره‌ای، نقشه‌برداری پهپادی، و مشاهدات میدانی، الگوی نوینی در پایش و تحلیل وضعیت جنگل‌های مانگرو ارائه داده است. همچنین، تحلیل مؤلفه‌های اصلی (PCA) بر روی داده‌های زیست‌محیطی نشان داده است که دمای آب، شوری و سطح اکسیژن محلول از عوامل کلیدی مؤثر بر وضعیت اکولوژیکی منطقه هستند.

استفاده از فناوری‌های نوین می‌تواند ابزاری قدرتمند برای شناسایی، پایش و هشدار زودهنگام نسبت به تهدیدات اکوسیستم‌های ساحلی باشد؛ اما آنچه در نهایت به حفاظت منجر می‌شود، اراده سیاسی، مشارکت جوامع محلی و توجه به ارزیابی‌های علمی در فرایند تصمیم‌گیری است.

یافته‌های این پژوهش تأکید می‌کند که فعالیت‌های انسانی ناآگاهانه، می‌توانند در کوتاه‌ترین زمان اکوسیستم‌هایی با دهه‌ها قدمت را نابود کنند. در شرایطی که ایران به دلیل موقعیت جغرافیایی خاص خود با تغییرات اقلیمی شدیدتر مواجه است، هرگونه دستکاری در اکوسیستم‌های شکننده‌ای مانند مانگروها می‌تواند آثار غیرقابل بازگشت در پی داشته باشد.

مقاله چاپ شده از طریق لینک زیر به صورت رایگان قابل دریافت است: https://link.springer.com/article/۱۰,۱۰۰۷/s۴۴۲۷۴-۰۲۵-۰۰۲۰۷-۹

یک کارشناس ارشد حمل و نقل دریایی به «روزنامه سرآمد» نوشت:

بخش پایانی

اهمیت آموزش در توسعه دریامحور

گروه آموزش دریایی- مرتضی فاخری- در جهان امروز، دریاها به عنوان یکی از مهمترین منابع اقتصادی، تجاری و اکولوژیکی نقش تعیین‌کننده‌ای در توسعه پایدار کشورها ایفا می‌کنند. توسعه دریامحور نه‌تنها به معنای بهره‌برداری از منابع دریایی است، بلکه مستلزم تربیت نیروی انسانی متخصص، آگاه و ماهر برای مدیریت بهینه این منابع می‌باشد. آموزش دریایی به عنوان پایه‌ای اساسی در این فرآیند، از یک‌سو زمینه‌ساز رشد صنایع مرتبط با دریا است و از سوی دیگر، بستری برای ارتقای دانش، فناوری و نوآوری در این عرصه فراهم می‌کند. با توجه به موقعیت استراتژیک ایران و دسترسی آن به آب‌های آزاد، سرمایه‌گذاری در آموزش دریایی می‌تواند به رشد اقتصادی، ایجاد اشتغال و توسعه پایدار مناطق ساحلی منجر شود. این مقاله به بررسی اهمیت آموزش دریایی در تحقق توسعه دریامحور می‌پردازد و با تحلیل ابعاد مختلف این موضوع، راهکارهایی برای تقویت نظام آموزشی در این حوزه ارائه می‌دهد.

در بخش دوم نیز به دو مقوله تجربیات بین‌المللی در آموزش دریایی و درس‌هایی برای ایران و راهکارهای بومی سازی آموزش دریایی در ایران - یک برنامه تحول آفرین در اقتصاد دریامحور پرداختیم دربخش پایانی به نتیجه نهایی موضوع می پردازیم:

در سطح مدارس، برنامه «آموزش دریایی برای همه» باید در استان های ساحلی اجرا شود. در این برنامه، تمام دانش آموزان از پایه سوم ابتدایی تا پایان دوره متوسطه، سالانه حداقل ۵۰ ساعت آموزش دریایی دریافت خواهند کرد. این آموزش ها شامل شناخت محیط های دریایی، اصول ایمنی در دریا، مشاغل دریایی و اهمیت دریا در توسعه کشور خواهد بود. در مدارس مناطق ساحلی، «کلاس های دریایی» با تجهیزات سمعی و بصری ویژه ایجاد شود و دانش آموزان مستعد از همان دوران شناسایی و هدایت شوند. اجرای این برنامه نیازمند تربیت حداقل ۵۰۰۰معلم متخصص در زمینه آموزش دریایی است که باید در یک برنامه فشرده پنج ساله انجام گیرد.

یکی از نوآوری های مهم، ایجاد «پارک های فناوری دریایی» در مناطق ساحلی است. این پارک ها که در مجاورت مراکز آموزشی اصلی ایجاد می شوند، فضایی برای استقرار شرکت های دانش بنیان دریایی، مراکز تحقیقاتی و واحدهای صنعتی پیشرفته خواهند بود. دانشجویان و فارغ التحصیلان می توانند در این پارک ها همزمان با تحصیل، فعالیت های کارآفرینانه خود را آغاز کنند. هر پارک باید حداقل در یک حوزه تخصصی مانند انرژی های دریایی، بیوتکنولوژی دریایی یا فناوری های زیرسطحی متمرکز شود و ارتباط مستقیمی با مراکز آموزشی داشته باشد. دولت باید با ارائه معافیت های مالیاتی و تسهیلات ویژه، انگیزه لازم برای جذب شرکت های دانش بنیان به این پارک ها را ایجاد کند.

برای توسعه پژوهش های کاربردی، تشکیل «شبکه ملی پژوهش های دریایی» ضروری است. این شبکه که متشکل از مراکز تحقیقاتی دانشگاه ها، مؤسسات پژوهشی و واحدهای تحقیق و توسعه صنایع خواهد بود، اولویت های پژوهشی کشور در حوزه دریا را تعیین و منابع را به صورت متمرکز تخصیص می دهد. حداقل ۳۰ درصد بودجه تحقیقاتی این شبکه باید توسط صنایع تأمین شود و پروژه های پژوهشی مستقیماً به حل مشکلات صنعت بپردازند. ایجاد «صندوق نوآوری دریایی» با سرمایه اولیه ۱۰۰۰ میلیارد تومان می تواند به حمایت از پژوهش های کاربردی و تجاری سازی یافته های تحقیقاتی کمک کند.

در بخش بین المللی سازی، برنامه جامعی برای همکاری با مراکز آموزشی پیشرفته جهانی نیاز است. این برنامه شامل مبادله استاد و دانشجو، برگزاری دوره های مشترک، استفاده از تجهیزات پیشرفته بین المللی و مشارکت در پروژه های تحقیقاتی جهانی خواهد بود. عضویت فعال در سازمان های بین المللی آموزشی دریایی مانند IAMU (انجمن بین المللی دانشگاه های دریایی) و بهره گیری از برنامه های آموزشی آنها نیز باید در دستور کار قرار گیرد. هر ساله حداقل ۱۰۰ بورسیه تحصیلی برای اعزام دانشجویان ممتاز به دانشگاه های معتبر دریایی جهان اختصاص یابد.

برای تأمین مالی این تحول عظیم، ایجاد «صندوق توسعه آموزش دریایی» با سرمایه ترکیبی دولت و بخش خصوصی ضروری است. این صندوق می تواند از منابع مختلفی مانند کمک های دولتی، درآمدهای اختصاصی (مانند عوارض دریایی)، مشارکت صنایع و کمک های بین المللی تغذیه شود. پیش بینی می شود برای اجرای کامل این برنامه در طول ده سال، سالانه حدود ۲۰۰۰ میلیارد تومان سرمایه گذاری نیاز است که بخشی از آن از محل صرفه جویی در هزینه های موازی کاری های فعلی تأمین خواهد شد.

نظارت و ارزیابی مستمر این برنامه از طریق «سامانه پایش هوشمند آموزش دریایی» انجام خواهد شد. این سامانه که به صورت آنلاین عملکرد تمام مراکز آموزشی را رصد می کند، شاخص های دقیقی برای اندازه گیری پیشرفت برنامه ها دارد و به صورت دوره ای گزارش های تحلیلی ارائه می دهد. یک تیم ارزیابی مستقل متشکل از کارشناسان داخلی و بین المللی نیز سالانه پیشرفت برنامه ها را بررسی و راهکارهای اصلاحی ارائه خواهند داد.

اجرای موفق این برنامه تحول آفرین می تواند ظرف ده سال، ایران را به یکی از قطب های آموزشی دریایی در منطقه تبدیل کند. برآوردها نشان می دهد با اجرای کامل این برنامه، حداقل ۳۰۰ هزار شغل مستقیم دریایی ایجاد خواهد شد، سهم صنایع دریایی در تولید ناخالص داخلی به ۱۰ درصد افزایش می یابد و سالانه حدود ۵۰۰۰ نیروی متخصص دریایی تربیت خواهند شد. این تحول نه تنها به توسعه اقتصادی کشور کمک می کند، بلکه باعث افزایش امنیت دریایی، حفاظت بهتر از محیط زیست دریایی و توسعه متوازن مناطق ساحلی خواهد شد. البته موفقیت این برنامه مستلزم عزم ملی، مدیریت یکپارچه و مشارکت فعال تمام ذینفعان است.

آینده‌نگاری آموزش دریایی در ایران - افق ۱۴۵۰

آموزش دریایی در ایران با چالش‌ها و فرصت‌های بی‌نظیری روبروست که نیازمند آینده‌نگاری دقیق و برنامه‌ریزی راهبردی است. این فصل با نگاهی جامع و تحلیلی به بررسی روندهای جهانی آموزش دریایی، پیش‌بینی تحولات فناورانه و ترسیم چشم‌انداز مطلوب آموزش دریایی ایران در سه دهه آینده می‌پردازد. جهان در آستانه انقلابی بزرگ در حوزه آموزش دریایی قرار دارد که تحت تأثیر پنج روند کلیدی شکل می گیرد: دیجیتالی شدن فراگیر آموزش‌های دریایی، ظهور فناوری‌های تحول‌آفرین در صنایع دریایی، تغییرات اقلیمی و ضرورت آموزش‌های تطبیقی، جهانی‌شدن بازار نیروی کار دریایی و اهمیت روزافزون امنیت سایبری در زیرساخت‌های دریایی. ایران با توجه به موقعیت استراتژیک خود در منطقه و دارا بودن طولانی‌ترین مرزهای آبی در خلیج فارس و دریای عمان، می‌تواند به یکی از قطب‌های اصلی آموزش دریایی در غرب آسیا تبدیل شود، مشروط بر اینکه تحولات آینده را به درستی پیش‌بینی و برای آن برنامه‌ریزی کند. تحلیل روندهای فناورانه نشان می دهد که تا سال ۱۴۵۰، آموزش دریایی دچار دگرگونی‌های بنیادین خواهد شد. هوش مصنوعی و یادگیری ماشینی به بخش جدایی‌ناپذیر آموزش دریایی تبدیل خواهند شد و سیستم‌های آموزشی هوشمند قادر خواهند بود برنامه‌های آموزشی را به صورت سفارشی‌شده برای هر فراگیر طراحی کنند. واقعیت مجازی و واقعیت افزوده محیط‌های آموزشی غوطه‌وری را ایجاد خواهند کرد که در آن دانشجویان می‌توانند پیچیده‌ترین سناریوهای دریایی را در محیطی کاملاً ایمن تجربه کنند. اینترنت اشیای دریایی (IoMT) شبکه‌ای از دستگاه‌های متصل به هم را ایجاد خواهد کرد که داده‌های بلادرنگ از محیط‌های دریایی جمع‌آوری می‌کنند و به عنوان منبع آموزشی بی‌نظیری عمل خواهند نمود. بلاکچین نیز تحولی در اعتبارسنجی مدارک و گواهینامه‌های دریایی ایجاد خواهد کرد و سیستم‌های آموزشی غیرمتمرکز امکان یادگیری مستمر در طول عمر حرفه‌ای را فراهم خواهند آورد.

در افق ۱۴۵۰، آموزش دریایی در ایران باید بر شش محور اصلی متمرکز شود: نخست، توسعه آموزش‌های تخصصی در حوزه فناوری‌های پیشرفته دریایی مانند رباتیک زیرآبی، سامانه‌های خودمختار دریایی و انرژی‌های تجدیدپذیر دریایی. دوم، تقویت آموزش‌های بین‌رشته‌ای که ترکیبی از دانش دریایی با فناوری‌های دیجیتال، هوش مصنوعی و علوم داده هستند. سوم، توجه ویژه به آموزش‌های تطبیقی با تغییرات اقلیمی و محیط زیستی که شامل مدیریت پایدار منابع دریایی و کاهش اثرات فعالیت‌های انسانی بر اکوسیستم‌های دریایی می‌شود. چهارم، توسعه آموزش‌های امنیت سایبری در زیرساخت‌های دریایی که با افزایش دیجیتالی شدن صنایع دریایی از اهمیت حیاتی برخوردار خواهد بود. پنجم، تقویت آموزش‌های مدیریت یکپارچه مناطق ساحلی که به مسائل پیچیده حکمرانی دریایی می‌پردازد. و ششم، توسعه آموزش‌های کارآفرینی دریایی که به ایجاد کسب‌وکارهای نوپا در حوزه‌های جدید دریایی کمک خواهد کرد.

برای رسیدن به این چشم‌انداز، ایران نیازمند تحول در ساختارهای آموزشی موجود است. ایجاد «اکوسیستم هوشمند آموزش دریایی» که در آن دانشگاه‌ها، مراکز تحقیقاتی، صنایع و استارتاپ‌ها در تعامل دائم هستند، ضروری خواهد بود. این اکوسیستم باید بر پایه فناوری‌های دیجیتال و با استفاده از پلتفرم‌های آموزشی هوشمند طراحی شود. «دانشگاه‌های نسل چهارم دریایی» که ترکیبی از آموزش، پژوهش، کارآفرینی و حل مسائل صنعتی هستند، باید جایگزین مدل‌های سنتی آموزش دریایی شوند. در این دانشگاه‌ها، مرز بین آموزش و صنعت کاملاً از بین خواهد رفت و دانشجویان از همان ترم‌های اول در پروژه‌های واقعی صنعتی مشارکت خواهند داشت.

آموزش مهارت‌های نرم در کنار مهارت‌های سخت دریایی از دیگر الزامات آینده است. توانایی کار تیمی در محیط‌های چندفرهنگی، مهارت‌های حل مسائل پیچیده، تفکر نقادانه و خلاقیت از جمله مهارت‌هایی هستند که نیروی کار دریایی آینده به شدت به آنها نیاز خواهد داشت. برنامه‌های آموزشی باید به گونه‌ای طراحی شوند که این مهارت‌ها را در کنار دانش تخصصی دریایی توسعه دهند. آموزش مستمر و یادگیری مادام‌العمر نیز به بخش جدایی‌ناپذیر حرفه‌های دریایی تبدیل خواهد شد، چرا که سرعت تحولات فناورانه به حدی خواهد بود که دانش و مهارت‌ها به سرعت منسوخ خواهند شد.

مناطق ساحلی ایران در افق ۱۴۵۰ باید به «قطب‌های آموزشی-صنعتی هوشمند» تبدیل شوند. این قطب‌ها که در استان‌های ساحلی کلیدی مانند هرمزگان، بوشهر، سیستان و بلوچستان و گیلان ایجاد خواهند شد، ترکیبی از مراکز آموزشی پیشرفته، پارک‌های فناوری دریایی، مراکز تحقیقاتی و صنایع پیشرفته دریایی خواهند بود. هر قطب در یک حوزه تخصصی متمرکز خواهد شد و شبکه‌ای ملی از این قطب‌ها تشکیل خواهد داد که با یکدیگر در تعامل هستند. به عنوان مثال، قطب چابهار می تواند در حوزه اقیانوس‌شناسی و انرژی‌های دریایی، قطب بوشهر در حوزه مهندسی و ساخت شناورها و قطب انزلی در حوزه بیوتکنولوژی دریایی تخصصی شود.

سرمایه‌گذاری در پژوهش‌های آینده‌نگرانه دریایی از دیگر الزامات اساسی است. ایجاد «مرکز آینده‌پژوهی آموزش دریایی» که به صورت مستمر روندهای جهانی را رصد می‌کند و سناریوهای ممکن را برای آینده آموزش دریایی ایران ترسیم می‌نماید، ضروری خواهد بود. این مرکز باید با همکاری مراکز بین‌المللی آینده‌پژوهی فعالیت کند و نقشه راهی پویا برای توسعه آموزش دریایی کشور طراحی نماید. هم‌زمان، ایجاد «آزمایشگاه‌های ملی فناوری‌های پیشرفته دریایی» که مجهز به آخرین دستاوردهای علمی و فناورانه هستند، به ایران امکان خواهد داد تا در مرزهای دانش دریایی حرکت کند.

توسعه همکاری‌های بین‌المللی در حوزه آموزش دریایی نیز در افق ۱۴۵۰ از اهمیت ویژه‌ای برخوردار خواهد بود. ایران باید به یکی از اعضای فعال شبکه‌های جهانی آموزش دریایی تبدیل شود و برنامه‌های مشترکی با دانشگاه‌ها و مراکز تحقیقاتی پیشرفته دنیا طراحی کند. ایجاد «قطب منطقه‌ای آموزش دریایی» که کشورهای همسایه را نیز تحت پوشش قرار می‌دهد، می‌تواند موقعیت ایران را به عنوان قدرت آموزشی دریایی در منطقه تثبیت کند. هم‌زمان، جذب دانشجویان بین‌المللی از کشورهای منطقه به مراکز آموزشی ایران باید به یکی از اولویت‌های استراتژیک تبدیل شود.نقش بخش خصوصی در آینده آموزش دریایی ایران به شدت پررنگ خواهد شد. ایجاد مشوق‌های مناسب برای سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در توسعه مراکز آموزشی دریایی، اجرای برنامه‌های آموزشی و حمایت از پژوهش‌های کاربردی ضروری است. مدل‌های نوین تأمین مالی مانند مشارکت عمومی-خصوصی (PPP) در پروژه‌های بزرگ آموزشی دریایی باید مورد توجه قرار گیرد. هم‌زمان، توسعه بیمه‌های آموزشی و صندوق‌های سرمایه‌گذاری خطرپذیر تخصصی دریایی می‌تواند به رشد استارتاپ‌های آموزشی دریایی کمک کند.

در سطح سیاست‌گذاری، ایجاد «شورای عالی آینده آموزش دریایی» متشکل از نمایندگان تمام ذینفعان کلیدی می‌تواند به هماهنگی و انسجام برنامه‌های بلندمدت کمک کند. این شورا باید مسئولیت نظارت بر اجرای سند چشم‌انداز ۱۴۵۰ آموزش دریایی ایران را بر عهده داشته باشد و به صورت دوره‌ای پیشرفت برنامه‌ها را ارزیابی نماید. هم‌زمان، ایجاد «نظام ملی صلاحیت‌های حرفه‌ای دریایی» که به صورت پویا با تحولات صنعت به‌روز می‌شود، تضمین خواهد کرد که مهارت‌های آموزش‌دیده‌شده با نیازهای آینده بازار کار همخوانی دارند.

آموزش عمومی دریایی نیز در افق ۱۴۵۰ باید دچار تحول اساسی شود. ایجاد «موزه‌های دریایی هوشمند» در مناطق ساحلی، توسعه برنامه‌های رسانه‌ای آموزشی و استفاده از پلتفرم‌های دیجیتال تعاملی می‌تواند به افزایش آگاهی عمومی از اهمیت دریا و جذب استعدادهای جوان به رشته‌های دریایی کمک کند. برنامه «سواد دریایی ملی» که تمام شهروندان را با مفاهیم پایه دریایی آشنا می‌سازد، باید به بخشی از برنامه‌های آموزشی عمومی تبدیل شود. تحقق این چشم‌انداز بلندپروازانه مستلزم سرمایه‌گذاری مستمر و برنامه‌ریزی دقیق است. برآوردها نشان می‌دهد که برای تبدیل ایران به قطب منطقه‌ای آموزش دریایی تا سال ۱۴۵۰، سالانه نیاز به سرمایه‌گذاری حدود ۵ هزار میلیارد تومان است که بخشی از آن از محل صرفه‌جویی در هزینه‌های ناکارآمد فعلی و بخش دیگر از طریق جذب سرمایه‌گذاری خارجی و مشارکت بخش خصوصی تأمین خواهد شد. این سرمایه‌گذاری نه تنها به توسعه آموزش دریایی منجر خواهد شد، بلکه بازده اقتصادی قابل توجهی از طریق ایجاد اشتغال، توسعه صنایع دریایی و افزایش بهره‌وری نیروی کار به همراه خواهد داشت.

در پایان باید تأکید کرد که آینده آموزش دریایی ایران به شدت به انتخاب‌های امروز ما وابسته است. با برنامه‌ریزی هوشمندانه، سرمایه‌گذاری هدفمند و عزم ملی می‌توانیم ایران را به جایگاه شایسته‌اش در آموزش دریایی منطقه و جهان برسانیم. این مسیر هرچند چالش‌برانگیز است، اما با توجه به موقعیت استراتژیک ایران و منابع عظیم دریایی کشور، کاملاً دست‌یافتنی خواهد بود. تحقق این چشم‌انداز نه تنها به توسعه اقتصادی کشور کمک خواهد کرد، بلکه امنیت ملی، حفاظت از محیط زیست دریایی و اقتدار منطقه‌ای ایران را نیز تقویت خواهد نمود.

منابع و مراجع فارسی و انگلیسی مقاله فوق در دفتر روزنامه محفوظ است.

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور
اداره کل ثبت اسناد و املاک استان مازندران
آگهی موضوع ماده ۳ و ماده ۱۳ آیین‌نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی

نظر به دستور مواد ۱ و ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی مصوب ۱۳۹۰/۰۹/۲۰ املاک متقاضیانی که در هیات موضوع ماده یک قانون مذکور مستقر در واحد ثبتی آمل مورد رسیدگی و تصرفات مالکانه و بلامعارض آنان محرز و رای لازم صادر گردیده جهت اطلاع عموم به شرح ذیل آگهی می گردد: املاک متقاضیان واقع در بخش نه ثبت آمل _ دهستان لیتکوه- ۶۰-اصلی (قریه چنگاز)-۳۶۹ فرعی خانم معصومه مصلح‌حسن‌آبادی در ششدانگ یک قطعه زمین با ساختمان احداثی با کاربری مسکونی به مساحت ۱۷۴/۳۴ مترمربع. خریداری شده بلاواسطه از سید ناصر هاشمی.لذا به موجب ماده ۳ _ قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی و ماده ۱۳ _ آیین‌نامه مربوطه این آگهی در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز از طریق روزنامه محلی و کثیرالانتشار در شهرها منتشر و در روستاها رای هیات الصاق تا در صورتی که اشخاص ذینفع به آرای اعلام شده اعتراض داشته باشند باید از تاریخ انتشار اولین آگهی در روستاها از طریق الصاق در محل تا دو ماه اعتراض خود را به اداره ثبت محل وقوع ملک تسلیم و رسید اخذ نمایند. معترض باید ظرف یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض مبادرت به تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل نماید و گواهی تقدیم دادخواست به اداره ثبت محل تحویل دهد که در این صورت اقدامات ثبت موکول به ارائه حکم قطعی دادگاه است و در صورتی که اعتراض در مهلت قانونی واصل نگردد یا معترض، گواهی تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل را ارائه نکند اداره ثبت مبادرت به صدور سند مالکیت می‌نماید و صدور سند مالکیت مانع از مراجعه متضرر به دادگاه نیست.
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۰۱/۲۳ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۰۲/۰۶
شناسه آگهی: ۱۹۰۵۸۷۳
حسن صالحی - رئیس اداره ثبت اسناد و املاک آمل

«آگهی قانون تعیین تکلیف وضعیت اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی»

نظر به دستور مواد ۱ و ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی مصوب ۱۳۹۰/۰۹/۲۰ و برابر رای ۱۴۰۳۶۰۳۱۰۰۱۳۰۳۲۸۷۶ مورخ ۱۴۰۳/۱۱/۰۵ هیات قانون تعیین تکلیف... موضوع ماده یک قانون مذکور مستقر در واحد ثبتی ...چمستان... تصرفات مالکانه و بلامعارض متقاضی آقای / خانم رحمان مهدوی فرزند علی نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۵۷۹۳/۰۰ مترمربع به شماره پلاک ۴۱۸ فرعی از ۲۲ اصلی واقع در قریه دارکلا بخش ۱ موروثی شده از آقای و خانم مرحوم علی مهدوی محرز گردیده است لذا به موجب ماده ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی و ماده ۱۳ آیین‌نامه مربوطه این آگهی در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز از طریق این روزنامه و محلی /سراسری در شهرها منتشر و در روستاها رای هیات الصاق تا در صورتی که اشخاص ذینفع به آرای اعلام شده اعتراض داشته باشند باید از تاریخ انتشار اولین آگهی و در روستاها از تاریخ الصاق در محل تا دو ماه اعتراض خود را به اداره ثبت محل وقوع ملک تسلیم و رسید اخذ نمایند. معترض باید ظرف یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض مبادرت به تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل نماید و گواهی تقدیم دادخواست به اداره ثبت محل تحویل دهد که در این صورت اقدامات ثبت موکول به ارائه حکم قطعی دادگاه است و در صورتی که اعتراض در مهلت قانونی واصل نگردد یا معترض، گواهی تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل را ارائه نکند اداره ثبت مبادرت به صدور سند مالکیت می‌نماید و صدور سند مالکیت مانع از مراجعه متضرر به دادگاه نیست.
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۰۱/۲۳ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۰۲/۰۶
شناسه آگهی: ۱۹۰۷۰۵۰
عین‌اله تیموری - رئیس اداره ثبت اسناد و املاک چمستان

«آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی»

برابر رای شماره ۱۴۰۳۶۰۳۰۱۲۰۶۰۰۴۹۹۳ مورخه ۱۴۰۳.۱۱.۰۸ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک بهارستان تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای سعید افتخاری فرزند احمد بشماره شناسنامه ۲۲۳۶ نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین با کاربری کشاورزی به مساحت ۱۶۸۷ متر مربع پلاک ۹۸۷ فرعی از ۱۲۸ اصلی مفروز و مجزی شده از پلاک ۱۰۹ فرعی از ۱۴۸ اصلی واقع در قلعه میر خریداری از مالک رسمی آقای غلام قیدر محرز گردیده است.لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی میشود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند میتوانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.تاریخ انتشار نوبت اول:۱۴۰۴.۰۱.۲۳ تاریخ انتشار نوبت دوم:۱۴۰۴.۰۲.۰۹
م الف/۴۰۰۷علی رحیمی پردنجانی-رئیس ثبت اسناد و املاک بهارستان

قوۀ قضائیه سازمان ثبت اسناد و املاک کشور
اداره کل ثبت اسناد و املاک مازندران
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین‌نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی

برابر رای اصلاحی هیات به شماره ۱۴۰۳/۳۰۳۹۳ مورخ ۱۴۰۳/۱۲/۰۴ هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک بهشهر تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی پرونده به نام آقای ابراهیم عموزادمهدیرجی فرزند نورعلی در ششدانگ یک قطعه باغ به مساحت ۹۵۴/۷۶ مترمربع به شماره کلاسه ۱۴۰۳/۹۱۳ قسمتی از پلاک ۴۶ _ اصلی واقع در اراضی سارو بخش ۱۷ ثبت بهشهر مستند مالکیت خریداری شده مع‌الواسطه از مالک غیررسمی حسینعلی جباری به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند بدیهی است در صورت انقضاء مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۰۱/۲۳ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۰۲/۰۶
شناسه آگهی: ۱۹۰۶۲۲۵
محمدحسن صادقی - رئیس اداره ثبت اسناد و املاک بهشهر